

ри съ патріархъ Симона, иска отъ него писма до папа, надѣючися, че ще стани причина, да освободи Палестыня отъ рѣцѣ-те на невѣрны-те; а кѣто пріе писма-та доде въ Италію, и ги дади на папа Урвана в. и той самсий доказа достойноплачевно-то состояніе на ската-та земля, а папа понеже съ склони въ милосердіе, или за слава-тъ си, събра соборъ въ Клармонтъ, и проповѣда въ собор-атъ свѣтый вой, и опредѣли опрощеніе грѣховъ на онѣм, кои-то съ напишатъ въ него; и така съ подписаха много, отъ различни чиновни. И на хиладо и деведесать и шесто лѣто, начна поход-атъ на войнство-то, на кое-то бѣха началници: Угонъ великій, братъ на Філіппа а. царя Францускаго; Робертъ, Грофъ Нормандійскій, Раймъндъ, Грофъ Тѣлзскій, и Робертъ, Грофъ Фландрійскій; а Годефридъ Вѣлліонейскій бѣше началникъ на войнство-то брриково, заадно съ брата си, на кого-то войнство-то бѣше повлагочинно; а сички-те коорѣжени бѣха триста хилади, и предспѣха, тѣ станаха шестьсотань хилади пеши, и сто хилади конаници, войнство доколно, да обладае цѣлый-атъ свѣтъ, ако съ водеше чинно. На тѣмъ войници даваха папи-те за знакъ крестъ, кой-то прилагаха на дрѣхъ-тѣ отгорѣ на рамена-та си, и отъ това съ наименѣваха кръстоносцы. А понеже тѣи кръстоносци трѣгнаха безъ да иматъ никакво преоготовленіе за нужды-те си, оскенъ Готофридово-то войнство, принѣждаваха съ да правятъ по пѣть-атъ голѣмо разореніе, а найпаче на